

svetlobe, iz vzduha, vse megleno, sivo kakor nočna tema, z velikimi, solznimi očmi, polnimi žalosti, nepremično, tiho . . . In tvoja krila so brez šelesta obdala mojo glavo . . .” V takih glasovih se gubijo vse te pesmi in črtice. Predgovor je napisal Tetmajer, še nedavno sam veliki poet melanholije. „Ne morem se strinjati“, pravi, „z ono smerjo, kamor se najbolj nagibljejo poezije gospodov, čeprav so lepe. Sedaj je doba energije, ne melanholije . . .” Toda ti mladi pesniki si niso sami krivi svoje boleznosti. Zrasli so ob samih tožčih zvokih predhodne generacije. Kasprovicz, Przybyszewski, Tetmajer so bili vsi glasitelji pesimizma in ta se je vsesal mladini v dušo. A ko se otrese njih vpliva in se postavi na samostojna tla, jim vzgoji iz svojih vrst morda vredne naslednike. Vsaj obeta veliko.

Vojeslav Molè.

Marija Konopnicka je izdala novo delo „Przez głębinę“ (Čez globine), Lwów, Księgarnia Polska B. Polonieckiego, 1907. V krasnih sekstinah popisuje šege pri obletnici slavljenja horodeljske unije, ki jo slavi helmčinsko prebivalstvo.

V. M.

Eliza Orzeszkowa se je poslužila večje tiskovne svobode, ki je zavladala v Rusiji, in je začela priobčevati svoje spomine iz leta 1863. Bila je sama svedokinja tega revolucionarnega leta in popisuje sedaj s svojo lastno ji plastično umetniško silo vse, kar je takrat videla, slišala in sama doživela. „Litewski Kuryer“ je prinesel že črtico „Oficer“, „Tygodnik Ilustrowany“ pa „Gloria victis“. *V. M.*

Listnica uredništva. Gosp. A. St. v Ljubljani: Nameravali ste v svoji pesmi „Junak“ nekaj jako lepega povedati, a to se Vam ni posrečilo. Verzi so sicer gladki, toda pomislite:

In meč potegne mlad junak
ter vrane pokonča —

Kdo na svetu vrane z mečem pokončava in katere vrane bi čakale, da jih doseže kdo z mečem? Vem, da imate v mislih vrane brez perotnic, toda vendar! Prisposode se morajo ujemati! — Gosp. Stefan Poljanec: Ena ali druga Vaših pesmic pride na vrsto. S tem seveda še ni rečeno, da ste že kdove kako velik poet. To je le še bolj igrakkanje, a tudi v igrakkanju se kaže včas talent. Za zdaj torej samo toliko, da Vam ne vzamemo poguma. Z resno voljo pa lahko še kaj postanete. — Gosp. H. H. Nabrežina: Vaše „duhotvorbe“ ne moremo priobčiti v „Zvonu“.

